

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny. ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám: 18925
 Székhelye: 1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.
 Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
 E-mail címe: galambosugyved@gmail.com

Ügyszám: IV/796 -0 /2017

Érkezett: 2017 MÁRC 22.

Kezelőiroda:
 db
 Melléklet: 6 db

Tárgy: a Kúria Mfv. II. 10.195/2014/9. sorszámú, a Fővárosi Törvényszék 6. Mf. 680.308/2015/4. sorszámú és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12. M. 1354/2014/9. sorszámú ítéletei ellen **alkotmányjogi panasz**

Alkotmánybíróságnak
 (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján)

Budapest, II.
 Tölgyfa u. 1-3.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panasz

1) A mellékelt (I/1. alatt) csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján [redacted] adós indítványozó képviselésében eljárva

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [(1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.) eljáró ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a [redacted] felperesnek – a [redacted] alperes ellen – a [redacted] indítványozó felperes által munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítása és személyiségi jogsértés miatt – az ügy érdemében – hozott bírói döntés ellen: azaz

- a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12. M. 1354/2014/9. sorszámú**, 2015. január 21-én kelt - keresetet elutasító és felperest 10.000,- Ft + áfa perköltség marasztaló - ítélete (I/2. irat);
- ezen első fokú ítéletet helyben hagyó és a felperest 12.700,- Ft másodfokú perköltségben marasztaló, a **Fővárosi Törvényszék 6. Mf. 680.308/2015/4. sorszámú** 2015. november 26-án jogerős ítélete (I/3 irat);
- továbbá a jogerős ítéletet hatályában fenntartó, és a felperest 10.000,- Ft felülvizsgálati eljárási költségben marasztaló, a **Kúria Mfv. II. 10.195/2016/4. sorszámú**, 2016. október 26-án kelt ítélete (I/4 irat)

megsemmisítése iránt.

Az alkotmányjogi panaszt - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§ a) és b) pontja alapján - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál – a fentebb említett bírói határozatok megsemmisítése végett terjesztem elő.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásáig az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban foglalt - **perköltség megfizetésére vonatkozó döntés - végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjék.**

Indítványozó álláspontja szerint a **megsemmisíteni indítványozott fenti bírósági határozatok** sértik az indítványozónak az Alaptörvény

- a) I. cikkében foglalt, az állami szervek által a polgárok alapjogvédelme biztosításához való jogát;
- b) a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát;
- c) a XXIII. cikk (8) bekezdésében foglalt közhivatal viseléshez való jogát;
- d) a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes, pártatlan bírósági tárgyaláshoz való jogát.

Indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott bírósági határozatok sértenek

2) A Kúria Mfv. II. 10.195/2016/4. sorszámú – a jogerős ítéletet – hatályban fenntartó ítélete sérti az Indítványozónak az Alaptörvény I., II., a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogait. Ezek a rendelkezések a következők:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XXIII. cikk

8) Minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy rátermettségének, képzettségének és szakmai tudásának megfelelően közhivatalt viseljen. [...].

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

3) A Kúria Mfv. II. 10.195/2016/4. sorszámú - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (keresetet elutasító és az Indítványozó felperest marasztaló) 12. M. 1354/2014/9. sorszámú első fokú ítéletét a Fővárosi Törvényszék 6. Mf. 680.308/2015/4. sorszámú ítéletével helyben hagyó) jogerős ítéletet hatályában fenntartó – ítélete Indítványozó szerint nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt következő alapelvekkel, továbbá az B) cikk (1) bekezdése, R) cikk; a 28. cikk tartalmával sem, miszerint:

Nemzeti hitvallás

*Valljuk, hogy az emberi lét alapja az **emberi méltóság**.*

*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a **biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése**.*

*Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az **állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi**.*

B) cikk

*(1) Magyarország független, **demokratikus jogállam**.*

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

*(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok **mindenkire kötelezőek**.*

*(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a **benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányai**val összhangban kell értelmezni.*

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

III. Közvetlen érintettség kifejtése

4) A felperes indítványozó a fentebb megjelölt alapvető jogait az alkotmányjogi panaszban megjelölt bírói ítéletek több vonatkozásban sértik.

A). Az első és másodfokú peres eljárás

a) Felperes – a [REDACTED] munkáltatója jogutódjának - az alperesi egyetem [REDACTED] 2012. február 6-án kelt NKE-KTK-DH 21/2012. sz. levelében foglaltak miatt élt keresettel az alperes ellen.

A levél kifogásolt szövegrésze a következő volt:

„Ennek elmulasztásával a közalkalmazott megsértette az Mt.-nek a jogok gyakorlásával és kötelezettségek teljesítésének alapvető szabályairól szóló 3-4.§-át, azaz megszegte tájékoztatási és együttműködési kötelezettségét, jogait nem rendeltetésszerűen gyakorolta, az utasításadóját nem tájékoztatta arról a lényeges körülményről, hogy őt a munkáltató a felmentési idő teljes időtartamára a munkavégzés alól felmentette.” „Professzor úr követelése nincs összhangban azzal a vélelmezhető jogalkotói szándékkal, amelyet a Kjt. 37.§ (12) bekezdés fogalmaz meg, és arra irányul, hogy a költségvetési szerv a közalkalmazottak részére azonos időszakra kétszeres kifizetést ne teljesítsen.”

Keresetében a felperes kérte a fenti - a levélben foglalt - szövegrész jogellenességének megállapítását, a munkáltató intézkedéssel kapcsolatban pedig kérte személyiségi jogai sérelmének megállapítását a régi Ptk. 75.§ (1) bekezdése, 76.§-a, 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

A régi Ptk. 84.§ (1) bekezdése e) pontja alapján felperes kérte, hogy a bíróság rendelje el a munkáltatói intézkedésnek a jogsértő mivoltától való megfosztását és a jogerős ítéletnek az irat mellett történő elhelyezését és kezelését. Kérte továbbá, hogy az alperes nyilatkozattal adjon elégtételt az elkövetett jogsértés miatt és ezen elégtételt adó nyilatkozat egy példánya kerüljön elhelyezésre és kezelésre a jogsértő iratnál. Kérte továbbá az alperes perköltségben marasztalását.

b) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. január 21. napján kelt 12.M. 1354/2014/9. sorszámú ítéletével felperes keresetét elutasította. Kötelezte felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft + áfa perköltséget.

Az első fokú bíróság a keresetet nem tartotta megalapozottnak.

A bíróság szerint a dékán által írt válaszlevél nem tekinthető munkáltatói intézkedésnek. Egyetértett a bíróság alperessel abban, hogy a válaszlevél a munkáltatónak a felperesi igényre vonatkozó álláspontját tükrözte, abban a munkáltató ezen álláspontját fejtette ki felperesnek. A bíróság szerint az ebből fakadó munkáltatói intézkedés az volt, hogy az alperes a felperes részére a neki járó túlmunkadíjazást nem teljesítette.

A Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 2. M. 1590/2012/14. sorszámú ítélete és a Fővárosi Törvényszék ezen döntést helyben hagyó 59. Mf. 636203/2013/4. sorszámú ítélete alapján felperes részére a kérdéses juttatás rendezésre került. Felperes sérelme jogorvoslásra került, anyagi igénye nem vitatottan kielégítést nyert.

A bíróság szerint az alperes az ügyben a munkáltató saját álláspontját fejtette ki felperes részére, amely vonatkozásában a bíróság nem tartotta megalapozottnak a felperes azon állítását, hogy a válaszlevél megsértette felperes személyiségi jogait.

Kifejtette, hogy a válaszlevél nem munkáltatói intézkedés, hanem egyfajta véleménynyilvánítás a felperes által benyújtott igényre. A válaszlevél a felperes részére lett címezve, egyetemi szintű nyilvánosságot nem kapott, annak tartalmát felperesnek szánták. A munkáltatónak joga van a véleménynyilvánításhoz, **ez önmagában jogellenességet nem eredményez még akkor sem, ha ez a vélemény jogilag nem helytálló. Jogkövetkezményt az abból következő jogellenes munkáltatói intézkedés (a munkabér meg nem fizetése) eredményez, mivel azzal szemben van helye törvényes keresetnek.**

c) Felperes Indítványozó az első fokú ítélet ellen fellebbezést terjesztett elő, kérve az első fokú ítélet megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntést, a felperes perköltségben való marasztalása mellőzését, az alperesnek az első és másodfokú perköltség történő marasztalását.

Felperes az első fokú ítéletet az alábbiak miatt tartotta jogszabálysértőnek:

- az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes válaszlevele munkáltatói intézkedésnek nem minősül, így vele szemben a kereset nem terjeszthető elő, illetve ezen oknál fogva az alaptalan;

- alperes a 2012. február 6-án kelt válaszelevelében nemcsak a ki nem fizetett túlmunkára reagált, hanem egy nem valóságghú tényállást is kreált, amelyből azt a munkáltatói intézkedést vonta le, hogy a felperes megsértette az Mt. 3-4. §-át;

- a válaszelevel munkáltatói intézkedésnek minősült, mert felperes terhére megállapította a tájékoztatási és együttműködési kötelezettség megszegését, valamint nem rendeltetésszerű joggyakorlását, ezáltal a közalkalmazotti jogviszonnyal kapcsolatos magatartását felperesnek minősítette;

- a véleménynyilvánítás joga - nem alapos (véltető?) tényállás mellett - nem hatalmazza fel a munkáltatót a közalkalmazottnak olyan színben való feltüntetésére, hogy nem rendeltetésszerűen, azaz mások jogos érdekének csorbításával, érdekérvényesítési lehetőségének korlátozásával, zaklatásával, véleménynyilvánításának elfojtásával, illetve mindezekre irányultan (azaz nem rendeltetésszerűen) gyakorolja jogait.

Felperes továbbra is kérte annak megállapítását, hogy a válaszelevelben foglalt szövegrész munkáltatói intézkedésnek minősül, a levelben foglalt munkáltatói elmarasztalás pedig nem helytálló, mert felperes nem sértette meg az Mt. 3-4. §-át.

Felperes kifejtette, hogy igényét jogszerűen terjesztette elő a munkaügyi bíróságnál a munkáltató – nem pedig a dékán – ellen, **mivel igénye közalkalmazotti jogviszonyából ered. Keresetében először a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítását kérte, de utána kiterjesztette a személyiség-védelmi igénnyel, és jóvátételi kötelezettséget is kért.** Amennyiben az első fokú bíróság úgy találta volna, hogy az adott ügy elbírálása nem tartozik hatáskörébe, a per megszüntetésének és áttételnek lett volna helye, erre viszont éppen a Pp.349.§ (3) bekezdése alapján nem kerülhetett volna sor.

Hivatkozott arra, hogy a dékáni válaszelevelben **a személyére vonatkozó Mt. 4.§-ában foglaltak megvalósítását valótlannul állító dékáni személyeskedés nyilvánvalóan megalázó, sértő, bántó jellegű volt.** Éppen ezért téves az az első fokú bíróság által kifejtett álláspont, miszerint a munkáltatói levelben foglaltak nem minősültek olyan súlyúnak, hogy azok megalapozhatták volna felperes számára a munkavállalói igény érvényesítését. **Felperes utalt arra, hogy a válaszelevelben foglaltak nem véleménynek minősülnek, hanem olyan direkt munkáltatói intézkedésnek, amelyek a felperes hátrányos helyzetű, negatív tartalmú, elmarasztaló megítélésére alkalmasak.**

Felperes a fellebbezésében kifejtette, hogy **a munkáltatói intézkedés az ügyben fennállt, amelyet a bíróságnak el kellett volna bírálnia.** Kérte, hogy a bíróság szerezzé be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11. M. 3147/2011. sz. perben meghallgatott tanúk kihallgatására vonatkozó jegyzőkönyveket.

d) A Fővárosi Törvényszék a 2015. november 26. napján kelt 6. Mf. 680.308/2015/4. sorszámú jogerős ítéletével az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyta. Kötelezte felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg alperesnek 12.700,- Ft másodfokú perköltséget.

A II. fokú bíróság álláspontja szerint a per elbírálása a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozott.

A másodfokú bíróság szerint a felek tévesen helyeztek arra hangsúlyt, hogy **jelen esetben a keresettel támadott alperesi kijelentések munkáltatói intézkedésnek vagy válaszelevelnek minősülnek-e;** mivel a személyiségi jogsértést akár válaszelevelben is elkövetheti a munkáltató és intézkedésével is megvalósíthatja azt. **Az eldöntendő kérdés éppen ezért az volt, hogy a munkáltató bármilyen módon is követett-e el személyiségi jogsértést.**

A II. fokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató személyiségi jogsértést nem követett el. E tekintetben a Törvényszék szerint a levél előzményeit is figyelembe kell venni. Az alperes egy „álláspontot” alakított ki, amelynek a lényege (két helyen is megemlítve) az volt, hogy „vélelmezhetően” a korábban kiadott feladat ellen felperes nem tiltakozott, nem tett észrevételt, nem utasította vissza, illetve nem kifogásolta. Ebből pedig arra következtetett, hogy a felperessel közös megegyezéssel, ráutaló magatartással módosították a munkavégzés alóli mentesítés időszakát. Ha a közalkalmazott nem értett volna egyet a mentesítésről szóló munkáltatói döntés módosításának szándékával - a munkavégzés elrendelésekor - tájékoztatnia kellett volna az utasítás adóját, és ennek elmulasztásával sértette meg az Mt. (3)-(4) bekezdését (helyesen: Mt. 3-4.§-át), azáltal szegte meg tájékoztatási, együttműködési kötelezettségét, és gyakorolta jogait nem rendeltetésüknek megfelelően.

A levél tartalmának együttes értelmezéséből a II. fokú bíróság álláspontja szerint nyilvánvaló, hogy alperesnek ez csupán a jogi álláspontja, jogi szempontú értékelése volt a felperes bejelentett igényére, és nem tényállítás. Önmagában az, hogy egy munkavállalói magatartást a munkáltató nem minősít jogszerűnek, még nem valósít meg személyiségi jogsértést, különös tekintettel arra is, hogy ez egy kétoldalú levelezésben fogalmazódott meg.

A másodfokú bíróság egyetértett az első fokú bírósággal abban, hogy a munkáltatónak a közalkalmazott igényérvényesítésére kifejtett jogi álláspontja nem minősül személyiségvédelmet megalapozó tényállításnak, ennél fogva nem alkalmas sem a jó hírnév, sem a becsület megsértésére. A levél több helyen tartalmazza, hogy a munkáltató az általa vélelmezett helyzetből kiindulva alakította ki álláspontját, mely a felperes bejelentett munkajogi igényével kapcsolatos védekezés körébe esik, az sem kifejezőmódjában, sem hivatkozásában nem alkalmas arra, hogy megsértse a felperes személyiségi jogait.

A II. fokú bíróság a fenti indokra tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

B). A felülvizsgálati kérelem

e) Felperes a jogerős ítélet ellen – jogszabálysértésre hivatkozással - felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A jogszabálysértéseket felperes az alábbiak szerint jelölte meg:

- **ea)** Felperes (alap) kereseti kérelme a 2012. február 6-án kelt munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítására vonatkozó igényt tartalmazott. A felperesnek a többi kereseti kérelme e jogellenes munkáltatói intézkedésből származott: azaz a munkáltatói intézkedés annak tartalmánál fogva felperes személyiségi jogait is sértette. E tekintetben tévedett a II. fokú bíróság, hogy nem tartotta eldöntendő kérdésnek – és így a fellebbezésnek e részét el sem bírálta – hogy történt-e jogellenes munkáltatói intézkedés.

- **eb)** A másodfokú bíróság csak a jogkövetkezménnyel foglalkozott: azt a döntést hozva, hogy a levél nem sérti felperes személyiségi jogait, mivel egy vélelmezhető álláspont alapján fejtette ki a munkáltató a véleményét.

Felperes álláspontja szerint mivel nem történt meg a fellebbezés tényleges elbírálása és az első fokú ítéletben kifejtettek elleni fellebbezés alapján annak megállapítása, hogy a 2012. február 6-án kelt alperesi levél munkáltatói intézkedés volt, ez olyan lényeges szabálysértés, amely alapján az első fokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének van helye.

- **ec)** Felperes álláspontja szerint a 2012. február 6-án kelt levél munkáltatói intézkedés volt, amelynek jogszerűsége tekintetében a bizonyítás az alperest terheli.

Az I. fokú bíróság ítéleti álláspontja szerint nem volt munkáltatói intézkedés a 2012. február 6-án kelt levél, míg a II. fokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy munkáltatói

intézkedés volt-e a 2012. február 6-án kelt levél, amely – felperes állítása szerint – személyiségi jogait sértette. Ezzel kapcsolatban az I. fokú bíróság a felperest, illetve az alperest nem oktatták ki a bizonyítási kötelezettségére. Ezzel a bíróság megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdése rendelkezését.

- **ed)** Az eljárt bíróságok a Pp. 206. §-át megsértve jártak el, és okszerűtlenül értékelték a rendelkezésre álló bizonyítékokat abból a szempontból, hogy az alperes 2012. február 6-án kelt levele nem munkáltatói intézkedés volt, hanem véleménynyilvánítás, amely nem sértette a felperes személyiségi jogát (jó hírnevét és becsületét).

Hivatkozott arra, hogy a munkajogi ítélezésben töretlen az a bírói gyakorlat, miszerint a munkáltató által az alárendelt, beosztott dolgozó tevékenységének, magatartásának, munkájának megítélése csak valós tényállás alapján történhet, amely tényállás lehet az alapja a munkáltatói véleménynyilvánításnak (de munkáltatói intézkedésnek is). Az ilyen véleményekkel szemben a munkavállalót jogorvoslat és a munkaviszonyból származó igény illeti meg.

Tehát **a megalapozatlan, helytelen tényálláson alapuló munkáltatói vélemény is jogellenes.**

- **ef)** Felperes a 2011. április 27-től május 18-ig terjedő időre vonatkozó túlmunkájára tekintettel élt a munkáltatóhoz kérelemmel a munkabér kifizetése iránt. A túlmunkával és a munkabér iránti igényvel kapcsolatban az alperesnek minden ténybeli körülmény rendelkezésre állt, és egy egyetemi kart vezető dékánnak az elvárhatóság szintje szerint nem vélelmezhetően, hanem valószínűsíthetően kell a tényállást megállapítani.

A vélelmezhetően felállított álláspont nyilvánvalóan megalapozatlan és védhetetlen, mert nem felel meg a megalapozott, célszerű és jóhiszemű joggyakorlás követelményének. E körben több összefüggés is felismerhető: a válaszevél írójának – aki a Kar dékánja – és feltehetőleg a levelet nem egyedül készítette, tudnia kell, hogy a közalkalmazotti jogviszonyban nincs szóbeli közös megegyezés, vagy utaló magatartás a szerződés (megállapodás) módosítására, ez csak írásban történhet. Nyilvánvaló, hogy felperes nem kért kétszeres díjazást az egyszeres munkáért, hanem a felmentése alatt történő külön munkavégzése ellenértékét igényelte. E tekintetben nem elhanyagolható szempont az sem, hogy az alperes megfelelő jogi háttér kapacitással rendelkezik, mind az egyetemi igazgatási szervezet, mind pedig az adott tudomány-szak területén. Felperes álláspontja szerint az adott szövegezés **kifejezetten a felperes lejárata, a számára történő „odaütés” eszközeként, személyiségi jogainak megsértése érdekében került a munkáltatói iratba.**

- **eg)** Felperes álláspontja szerint a 2012. február 6-án kelt levél téves tényállítást tartalmazott, mivel a levélben foglaltakat - az alperes által „vélelmezett” álláspontot - semmiféle bizonyíték nem támasztotta alá. Megjegyezte: a perben sem hozott fel alperes arra semmilyen indokot vagy bizonyítékot, hogy a „vélelmezés” milyen tények alapján történt a levélíró részéről. E körben felperes utal arra, hogy **vélelmezett tények alapján a munkáltató nem állapíthatja meg, hogy a közalkalmazott megsértette az Mt. 3-4. §-ában foglaltakat.** A munkáltató nem állíthatja, hogy a közalkalmazott megszegte az Mt. 3-4. §-ában foglalt tájékoztatási, együttműködési kötelezettségét, és a jogait nem rendeltetésszerűen gyakorolta, **ha erre vonatkozó semmilyen bizonyíték a munkáltatónak nem áll rendelkezésre, és a bíróság nem hívja fel a munkáltatót a bizonyítási kötelezettsége teljesítésére [Pp. 3.§ (3) bekezdése, Pp. 164. § (1) bekezdés].** Az ilyen „vélelmezett tények alapján” történt olyan munkáltatói intézkedés (véleménynyilvánítás), amely a közalkalmazott jogszabálysértését egy adott cselekmény miatt - kellő tények nélkül és alaptalanul - megállapítja, sérti a közalkalmazott emberi méltóságát (jó hírnevét, becsületét). A II. fokú bíróság jogerős ítélete erre tekintettel tévesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy felperest személyiségi jogsértés a 2012. február 6-án kelt munkáltatói intézkedésből nem érte.

A jogerős ítélet erre tekintettel sérti a régi Ptk. 75.§ (1) bekezdése, 76.§-a, 84. § (1) bekezdés a) és c) pontját.

- **eh)** A felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelmében kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság a 34/1992.(VI.1.)AB határozat (nem vagyoni kár kiterjesztése) III/6. pontjában az alábbiakra mutatott rá:

„[...] Az Alkotmány ún. alapjogi fejezetében foglalt alapvető szabadságjogok — a szoros összefüggés folytán — magukba foglalják a polgári jogi személyiségi jogokat. A személyiségi jogok a nem vagyoni kártérítés szankciója révén nyilvánvalóan nagyobb súlyt kapnak, általa az alkotmányos alapjogok védelme is kiteljesedik. Az államnak tehát úgy kell kialakítania az egyes alapjogok megvalósításához és védelméhez szükséges jogszabályi feltételeket, hogy ezzel az Alkotmány 8. § (1) bekezdésében foglalt elsőrendű kötelességének eleget tegyen. Ez a szerep felel meg a nemzetközi standardra való átállás követelményének és annak — az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált — jogállamisági kívánalomnak is, hogy az állam a jogi szabályozásban az alapjogok legkedvezőbb érvényesülését tegye lehetővé. Az alanyi alapjogok biztosításának és érvényesülésének pedig garanciális feltétele azok kiterjedt, hatékony és intézményes védelme. Az állam tehát az Alkotmány 8. § (1) bekezdésében rendelt alkotmányos kötelezettség alapján köteles a személyiségvédelem teljeskörű — és az alapjogok oltalmazásának lehető összhangját is biztosító — jogszabályi feltételeit megteremteni. Az e kötelezettséget csak részben teljesítő, s az alapjogok védelmét illetően megkülönböztetésre is vezető szabályozás az Alkotmány 8. § (1) bekezdésének rendelkezését sérti, s ezért alkotmányellenes.[...]”

Felperes utalt továbbá a 2012. január 1-jétől hatályba lépett és alkalmazandó Alaptörvény I-II. cikkeiben foglalt rendelkezésekre:

I. cikk

- (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.
- (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.
- (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.
- (4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

E körben a felülvizsgálati kérelmében kiemelte, hogy az emberi méltóság sérthetlensége tartalma szerint magában foglalja azt is, **hogy az embert nem valós tények alapján, alaptalanul senki nem illetheti azzal, hogy jogszabálysértést követett el. Ez vonatkozik a munkáltatóra is.**

Tehát a munkáltató által a közalkalmazottra vonatkozóan jogszabálysértés állítása, önmagában sérti az ember emberi méltóságát. Ennek nincs semmilyen szintje, vagy mértéke. Márpedig felperes szerint a munkáltató a kellően bizonyított tények nélkül, alaptalanul állította a 2012. február 6-án kelt levelében, hogy felperes jogsértést követett el. A levélnek e részei sértik a felperes emberi méltóságát. A felperes keresetét a fentiekre tekintettel a jogerős ítélet megalapozatlanul és jogellenesen utasította el. A Pp. 253.§ (2) bekezdésében foglaltak szerinti II. fokú bíróság által hozott helyben hagyó határozat, erre tekintettel jogszabálysértő.

A II. fokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja azon indokból, hogy az alperes bizonyítsa a 2012. február 6-án kelt levelébe foglalt munkáltatói intézkedés tényeit, illetve az első fokú bíróság vizsgálja felül, hogy a megállapított tényekre tekintettel az alperes a hivatkozott jogszabályokat (Mt. 3-4.§), mint munkáltató, helyesen alkalmazta-e; vagy pedig az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetnek helyt ad.

- **ei)** A fentiekre tekintettel felperes elsődlegesen kérte a Pp. 275.§ (5) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását. Felperes szerint az eljárás során olyan lényeges eljárési szabálysértés történt, amely alapján a felek perbeli jogait szabályszerűen nem gyakorolhatták.

A felek kioktatása nem történt meg a bizonyítási kötelezettségükre. A felperes ugyanis a perben kifogásolta a 2012. február 6-ai levélben foglalt tényeket és körülményeket, illetve, hogy az Mt. 3-4. §-ában foglalt jogsértést elkövette volna. A munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítását éppen ezen okból kérte. A perben az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a munkáltatói intézkedés nem jogellenes, és a jogalkalmazás is helyes volt akkor, amikor a munkáltató a felperes terhére az Mt.3-4.§-ában foglalt jogszabályi rendelkezések megsértését megállapította. Erre azonban az első fokú bíróság az alperest nem oktatta ki.

Az első fokú bíróságnak új eljárásra utasítása esetében a Pp. 275.§ (5) bekezdése alapján felperes kéri a felülvizsgálati eljárási költsége megállapítását a 32/2003.(VIII.22) IM rendelet alapján, azzal hogy áfa-körbe tartozik.

Másodlagosan felperes kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő ítélet meghozatalát: a felperes keresetének helyt adással történő elbírálását. Továbbá az alperes kötelezését a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az első- és másodfokú, valamint a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

f) A Kúria a 2016. október 26. napján kelt Mfv. II. 10.195/2016/4. sorszámú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 6. Mf. 680.308/2015/4. sorszámú jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Kötelezte felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alábbi indokok alapján nem tartotta megalapozottnak:

- **fa)** A Pp.206. § (1) bekezdése megsértését a Kúria nem találta helytállóan. Kifejtette, hogy a Kúria töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vitatható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutottak-e.

- **fb)** A felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének (BH 1999. 44.; BH 2012. 179.; EBH 2013. M.4.).

- **fc)** **Véleménye szerint helyállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a perben nem volt jelentősége annak a körülménynek, hogy a keresettel támadott alperesi kijelentések munkáltatói intézkedésnek vagy válaszlevélnek minősülnek-e; figyelemmel arra, hogy személyiségi jogsértést akár válaszlevélben, akár munkáltatói intézkedés közlésével is megvalósíthat a munkáltató.**

- **fd)** Kifejtette, hogy a felperesi kereset megítélésénél nemcsak az általa kiragadott mondatokat kellett értékelni, hanem figyelembe kellett venni a dékán által írt levél megszületésének előzményeit is, azt a körülményt, hogy a felperes egy igénybejelentéssel élt a munkáltatója felé, és erre válaszul született a kifogásolt levél. A munkáltató jogi álláspontját alakította ki, s figyelemmel volt arra, hogy a felperes által végzett rendkívüli munkavégzés még a jogelőd intézményben történt, a munkáltató **válasza alapjául szolgáló tényállást nem tudta pontosan feltárni, ezért levelében többször is említve vélelmezte a felperes magatartását.** A levél tartalmának és az előzményeknek az együttes értelmezéséből megállapítható volt, **hogy a munkáltató csupán jogilag értékelte az adott helyzetet, s önmagában az, hogy minősítése nem volt jogszerű, nem valósítja meg a felperes személyiségi jogainak megsértését, különös tekintettel arra, hogy álláspontja kifejtésére egy kétoldalú levelezésben került sor.**

- **fe)** A Kúria szerint azonban az, hogy az adatott esetben történt-e alapvető jogsértés, a feltárt tényállás alapján állapítható meg. A perbeli esetben a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a maguk összességében értékelte, ennél fogva a megállapított tényállás nem tekinthető okszerűtlennek, az lényeges logikai ellentmondást nem tartalmaz. **A munkáltatónak a közalkalmazott igényérvényesítésére kifejtett jogi álláspontját helyállóan nem minősítette személyiségi jogi védelmet megalapozó tényállásnak a törvényszék, így jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által kifogásolt levél nem volt alkalmas sem a jó hírre, sem a becsülete megsértésére.**

IV. Indokolás az alapjogokat sértő Kúria által hozott Mfv. II. 10.195/2016/4. sorszámú ítéletnek az Alaptörvénybe ütközésére

7) Az Indítványozó, mint felperes által a [REDACTED] alperes elleni munkaügyi perében hozott, a Kúria Pfv. II. 10.195/2016/4. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 6. Mf. 680.308/2015/8. számú ítélete, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12. M. 1354/2014/9. sorszámú ítélete megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszának jogalapja az, hogy ezek az ítéletek sértik az **Alaptörvény több rendelkezését. Az indítványozót megillető alapjogok ugyanis az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése értelmében sérthetetlenek és elidegeníthetetlenek.**

a) Az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésében foglalt közhivatal viseléshez való jog, az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogok védelmének biztosításához való jog sérelme

A felperest docensi munkakörben foglalkoztató [REDACTED] és annak beolvadása következtében a jogutód [REDACTED] is közpénzből működő, az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésében foglalt alapjogot biztosító közhivatal-viselést megvalósító munkáltató.

Indítványozó álláspontja szerint az ilyen munkakört betöltő állami alkalmazottnak joga van az erre vonatkozó jogszabályok szerint kifogásolnia a munkáltató intézkedését, a munkáltatónak a közfoglalkoztatott tekintetében írt levelét, ha az nem felel meg az Alaptörvény rendelkezéseinek, a jogszabályoknak, az emberi együttélés szabályainak.

A felperes a keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy a munkáltatóhoz 2012. január 4-én kelt levelére – amelyben a felperes a 2011. április 27-től a felmentési ideje alatt is alperesi

jogelődnel munkát végzett és erre az időre a túlmunkája ellenértékét kérte kifizetni - a jogutód [REDACTED] a 2012. február 6-án kelt válaszlevelében írt azon közlés, miszerint az indítványozó felperes megsértette magatartásával az Mt. 3-4.§-át, a munkáltató jogellenes intézkedésének mindősül. Kérte e levél jogellenességének megállapítását, a kifogásolt szöveg törlését. Később a keresetét az emberi méltóság megsértésére hivatkozással (a jó hírnév és becsület) kiterjesztette a személyiségi jogsértés megállapítására és elégtétel adására.

Az eljáró bíróságok ezt a felperesi munkavállalói jogot vonták kétségbe és sértették meg azzal, hogy a felperesnek azt a kereseti kérelmét, miszerint a bíróság állapítsa meg, hogy a munkáltatói intézkedés jogszabálysértő, nem tárgyalták és bírálták el, a kérdést jelentéktelennek tartva. Nem adtak számot az eljáró bíróságok a jogerős ítéletben sem a felülvizsgálati határozatban arról, hogy a felperes tekintetében – függetlenül attól, hogy az adott válasz sérti-e a felperes emberi méltóságát, személyiségi jogait – a közpénzből működőt, közalkalmazottakat foglalkoztató munkáltató követett-e el jogsértést, a felperessel, mint a közhivatal viselésre jogosultsággal rendelkező magyar állampolgárral szemben.

A felperes úgy véli, hogy egy demokratikus jogállamban [Alaptörvény B. cikk (1) bekezdés] a közhivatalt viselő magyar állampolgár megilleti, hogy keresettel éljen a munkáltatónak az érdekét sértő döntése ellen [A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.)]. Az ilyen keresetet komolyan kell venni, és a kérelmet el kell bírálni.

Ennek elmulasztása az az alapjog védelmének biztosítására hatáskörrel rendelkező bíróságok (de maga az alperes állami szerv) részéről sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését és az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot.

A felperesnek ezt a keresetét az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, bizonyítást nem óhajtottak szándékosan meghatározni és lefolytatni a bírósági eljárásban. E tekintetben nem kizárt, hogy ez olyan feltételezhető indokból történt, hogy az alperes a [REDACTED] volt, amely a „Haza szolgálatában” jelmondatot tünteti fel a levelezésében.

A Kúriának azon ítéleti indokolására tekintettel [27], miszerint „*a munkáltató csupán jogilag értékelte az adott helyzetet, s önmagában az, hogy a minősítése nem volt jogszerű, nem valósítja meg a felperes személyiségi jogának megsértését, különös tekintettel arra, hogy álláspontja kifejtésére egy ketoldalú levelezésben került sor.*” az alperes munkáltató tekintetében meg kellett volna állapítania azt, hogy a [REDACTED] mint munkáltató jogsértést követett el azzal, hogy a felperesről azt állította a levelében, hogy megsértette az Mt. 3-4. §-át.

A bírói gyakorlat szerint ugyanis a rendeltetés-ellenes joggyakorlást (joggal való visszaélés) súlyos jogsértésnek tartja. Ha ez a munkáltató részéről a felmentés gyakorlása során valósul meg, és a felmentés ezen okból jogellenes, a munkavállaló állásba való visszahelyezésének is helye van.

Erre tekintettel abban az esetben, ha a munkáltató megalapozatlanul és valótlannal állítja ezt a munkavállalóról, - az Indítványozó álláspontja szerint - szintén súlyos jogsértésnek minősül. Egy demokratikus jogállamban a közhivatalt betöltő polgár nem köteles túrni, hogy a közhivatalt működtető munkáltató a foglalkoztatott személy jogellenesen jogsértéssel illesse meg. Ezt nem menti az sem, ha a munkáltató a tényállást – bár a tényeket bizonyító bizonyítékok az ő birtokában vannak – a valóságtól elvonatkoztatva, fiktíven (*feltételezhetően*) a saját kényére-kedvére állapítsa meg, és ekként a közhivatalt betöltött személyt jogsértéssel vádolja meg.

A jogerős ítélet erre tekintettel Alaptörvény-ellenes, mert sérti az indítványozó fent említett jogait.

b) Az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jog sérelme

Az a) pontban megfogalmazottakra tekintettel a felperest az emberi méltósága védelme érdekében a személyiségvédelmi kereset elutasítása, és ennek tárgyában hozott bírósági ítéletek sértik a felperes emberi méltóságát (jó hírnevét és becsületét.).

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítéleteknek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt Alaptörvény-ellenessége abban nyilvánul meg, hogy – hogy az eljáró bíróságok a 2013. december 5-én jogerős Fővárosi Törvényszék 59. Mf.636.203/2013/4. sorszámú – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2. M. 1590/2012/14. sorszámú ítéletet helyben hagyó – ítéletben foglalt tényállás alapján a perbeli tényállást nem tisztázták, nem állapították meg azt, hogy a [REDACTED]

[REDACTED] a 2012. február 6-án kelt levelében foglaltaknak valóság-alapja nincs, a fiktív tényállásra nem lehet a felperes által el nem követett jogsértéseket a dékán által megállapítani, és a felperest kötelességszegésekkel és rendeltetés-ellenes joggyakorlással alaptalanul megvádolni. Különösen arra tekintettel, hogy felperes indítványozó, mint a [REDACTED] [REDACTED] oktatója a legjobb tudása szerint eleget tett a közfeladatot ellátó szerv által, közpénzből megvalósítandó felsőoktatási feladatai ellátásának.

A munkáltató munkáltatói intézkedése tekintetében a jogellenességet meg kellett volna állapítani, és a jogsértő munkáltatói intézkedést meg kellett volna semmisíteni.

Az eljáró bíróságok e tekintetében semmilyen tényállást nem állapítottak meg, a keresetet érdemben nem bírálták el, illetve az elutasítási döntést nem indokolták meg.

Az Alaptörvény II. cikk-be ütköző módon Alaptörvény-ellenesen mellőzték a felperes indítványozó személyiségi jogai (emberi méltóság, jó hírnév, becsület) megsértésének megállapítását és a jogkövetkezmények alkalmazását.

Indítványozó álláspontja szerint a demokratikus jogállamban a személyiség méltóságának kifejeződése az adott személynek a törvényekhez fennálló viszonyában megjelenő tartalom is, hogy az adott személyre a jogszabályok betartása körében – a jogsértést megállapítására hatáskörrel felruházott szerveken kívül – más személy alaptalanul ne illethesse a magánszemélyt jogsértéssel, azaz azzal, hogy nem a törvények szerint cselekszik. Indítványozó álláspontja szerint az emberi méltóság része, hogy az ember védelmet találjon az olyan támadásokkal szemben, amely az emberről – valótlanul és jogi alap nélkül - azt állítja, hogy a törvényeket nem tartja be.

A 2012. február 6-a óta eltelt időmúlás már nem alkalmas a jogsérelem teljes orvoslására.

Indítványozó álláspontja szerint a munkáltató a véleménynyilvánítási jogára – ha az kellően fel nem tárt és nem bizonyított tényálláson alapul - a bíróság előtti munkaügyi perben, mint munkáltató nem hivatkozhat.

Egyrészt a dékán, mint a – közhivatal viselés körében foglalkoztatott személyeket foglalkoztató szerv - munkáltató képviselőjében eljáró vezető a közalkalmazott munkabér iránti igénye tekintetében - véleményt nem nyilváníthat, mert a véleménynyilvánítás joga e tekintetben – mivel a munkáltató képviselőjében járt el - nem illeti meg [Alaptörvény I. cikk (5) bekezdés és Alaptörvény IX cikk (1) és (4) bekezdése].

Az Alaptörvény a vélemény nyilvánítás jogával összefüggésben az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

IX. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

[...]

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

Jelen esetben a vélemény nyilvánítás joga azért nem illette meg a munkáltatót, mert

- egyrészt azt [REDACTED] nem magánszemélyként, hanem a munkáltató képviselőjeként gyakorolta,
- másrészt a vélemény nyilvánítás kifejezetten a felperes személyének megalázására, emberi méltóságának megsértésére irányult [a felperes munkabér iránti írásbeli kérelme elintézhető lett volna azzal, hogy az Egyetem azt nem tartja alaposnak, s nem volt semmilyen indoka ezzel összefüggésben a felperes – nem bizonyított és meg sem valósult – kötelezettségszegésének, valamint mindezeknek az Mt. 3-4. §-ba ütköző jogi minősítésének (rendeltetésellenes joggyakorlásnak)].
- továbbá a véleménynyilvánítás nem történhet meg a valóság ténybeli alapjait kellő gondosság nélkül fel nem tárt; azt nélkülöző, fiktív, feltételezéseken alapuló körülmények ismeretében.

A felperes úgy ítéli meg, hogy az emberi méltóságot (jó hírnevet, becsületet) sérti, ha a felperest a munkáltató jogutódja kellő tények nélkül, alaptalanul megállapított jogsértés írásbeli közlésével megrágalmazza [Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdés].

A jogerős ítélet (üzenetének) elfogadása esetén, bárkire lehetne a „feltételezhetően” jelző alkalmazásával bármilyen, a ténybeli alapot valóságban nélkülöző jogszabálysértést deklarálva s szörnyűségeket kitalálva; bizonyítatlanul az emberre megbélyegzést tenni. És ez tényleg nem minősülne az emberi méltóság (jó hírnév és becsület) megsértésének?

[Lásd: Franz Kafka (1883-1924.): A per című regényét (1914-ben írta, de csak 1925-ben jelent meg): „Valaki megrágalmazhatta Josef K.-t, mert noha semmi rosszat sem tett, egy reggel letartóztatták.” [...]

„K. elvégre jogállamban él, mindenütt béke van, érvényben minden törvény, ki merészel rátörni a lakásában? Mindig hajlamos volt rá, hogy lehetőleg könnyen vegyen mindent, a legrosszabban csak a legrosszabb bekövetkeztekor higgyen, s ha bármi fenyegeti is, akkor se aggódják előre. Ám most, úgy érezte, ez nem volt helyes; vélhette ugyan tréfának is az egészet, bankbeli kollégái durva tréfájának, amit nem tudni, mi okból, miért űztek vele, talán azért, mert ma van a harmincadik születésnapja; ez persze lehetséges, talán csak valamiképpen őrei arcába kéne nevetnie, s erre ők is nevetnének, talán utcasarki hordárok, némiképp hasonlóak is - mégis úgy döntött, igazában már akkor, amikor először pillantotta meg őret, Franzot, hogy a legkisebb előnyt sem engedi ki kezéből, ha tán van némi előnye ezekkel az emberekkel szemben. Hogy később esetleg azt mondják: nem értette a tréfát, ebben K. csak elenyésző veszélyt látott, viszont - bár különben nem szokott okulni tapasztalataiból - jól emlékezett egy-két önmagában jelentéktelen esetre, amikor barátaitól eltérően, tudatosan vigyázatlanul viselkedett, nem volt semmi érzéke a várható következményekhez, és mindig meg is lakolt érte. Ennek nem szabad újra megtörténnie, legalábbis ezúttal nem; ha komédiáznak, ő is velük játszik.”]

Indítványozó szerint az a valótlan tényállítás (amely a [REDACTED] részéről a 2012. február 6-án kelt 21/2012. sz. válaszelevelében megtörtént), miszerint

„Ha a közalkalmazott nem értett volna egyet a mentesítésről szóló munkáltatói döntés módosításának szándékával – a munkavégzés elrendeléséről tájékoztatnia kellett volna az utasítás adóját. Ennek elmulasztásával a közalkalmazott megsértette az Mt-nek a jogok gyakorlásának és a köteleességek teljesítésének alapvető szabályairól szóló 3-4. §-át, azaz megszegte tájékoztatási, együttműködési kötelezettségét, jogait nem rendeltetésüknek megfelelően gyakorolta. Az utasítás adóját nem tájékoztatta arról a lényeges körülményről, hogy őt a munkáltató – a felmentési idő teljes időtartamára – a munkavégzés alól felmentette.”; majd folytatva „Professzor úr felmentési ideje alatt átlagkeresetét megkapta, így anyagi jellegű kár nem érte. Fentiek alapján Professzor úr követelése nincs összhangban azzal a vélelmezhető – jogalkotó szándékkal, melyet a Kjt. 37.§ (1) bekezdés fogalmaz meg, és arra irányul, hogy a költségvetési szerv a közalkalmazottnak azonos időszakra kétszeres kifizetést ne teljesítsen.” sérti a felperes indítványozó emberi méltóságát (becsületét, jó hírnevét.).

A felperes indítványozó a per folyamán a munkáltatói tényállítás valótlanágát és abból tévesen és jogalap nélkül levont azon következtetést, miszerint a felperes a munkáltató által állított kötelezettség-szegéseket és rendeltetésellenes joggyakorlást elkövetette volna, a felperes a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2. M. 1590/2012/18. sorszámú és Fővárosi Törvényszék 59. Mf. 636.203/2013/4. sorszámú ítéleteiben foglalt tényállással és bírói döntéssel cáfolta**. Azonban ezeket a bizonyítékokat is az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták.

A Kúria ítélete fenti indokokra tekintettel Alaptörvény ellenes, amelynek következtében a Kúria és a jogerős ítélet megsemmisítését kéri az indítványozó.

c) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes, pártatlan bírósági tárgyaláshoz való jog sérelme

Indítványozó véleménye szerint a nem tisztességes bírósági eljárás is sérti az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát.

Ennek kapcsán az indítványozó kiemeli, hogy az eljáró bíróságok nem biztosították az I. cikk (1) bekezdésében foglalt ezen jogát a felperes indítványozónak a per folyamán. Nem gondoskodtak arról, hogy a felperesnek a munkáltató által hozott 2012. február 6-án kelt intézkedése jogellenességének megállapítása és az intézkedés megsemmisítése miatti keresete elbírálásra kerüljön. Az erre szolgáló bizonyítékok pedig –a Fővárosi Törvényszék 201 Ez a joga a felperesnek függetlenül attól fenn állt, hogy a később előterjesztett személyiségi jogi kereset (emberi méltóság megsértése, jó hírnév megsértése, becsület megsértése tárgyában) a bíróság milyen döntést hoz.

Az indítványozó vélekedése szerint a bírósági ítéletek meghozatalánál az eljáró bíróságok nem vették figyelembe az Alaptörvény I. cikkét, R) cikkét, 28. cikkét és a Nemzeti hitvallásban kinyilvánított elveket. Az eljáró bíróságoknak értékelni kellett volna továbbá a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2. M. 1590/2012/14. jogerős ítélete meghozatalául szolgáló eljárásban felmerült bizonyítékokat, azonban ez elmaradt.

A bíróságok „pártatlansága” így – vélelmezhetően az alperes felsőoktatási intézményként fennálló jogállására és közfeladatára tekintettel – a megalapozatlan és Alaptörvény-ellenes bírói döntés bekövetkezése kivédése érdekében nem kellő súllyal érvényesülhetett.

A bírósági eljárások erre tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköznek.

V. Jogorvoslati jog kimerítésével kapcsolatos nyilatkozat, továbbá nyilatkozat egyéb eljárásról

8) Az Indítványozó [REDACTED] bírósági eljárásban a jogorvoslati jogot kimerítette, és élt a felülvizsgálati kerelem lehetőségével. Ezeknek a bírósági eljárásoknak a lefolytatását követően is az indítványozó az ítéleteket Alaptörvény-ellenesnek tartja. Ezért kéri az ítéletek megsemmisítését.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásához bizonyítékként szíveskedjék beszerezni a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól a 12. M.1354/2014. számon folyamatban volt per iratait.**

Budapest, 2017. február 24.

Tisztelettel: [REDACTED] felperes indítványozó

képviselőjében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly ügyvéd

Mellékelt iratok:

2017. február 23-án kelt Ügyvédi meghatalmazás (eredeti példány) (I/1.)
a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12. M. 1354/2014/9. ítélete (I/2.)
a Fővárosi Törvényszék 6. Mf. 680.308/2015/4. ítélete (I/3.)
a Kúria Mfv. II. 10.195/2016/4. sorszámú ítélete (I/4.)

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány utca 109. (Budaörsi út felől)
Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda
Köz: www.galamboskaroly.hu
Aréaszám: 06 30 909 3041
Telefon: 06 30 909 3008